

POVĚST O HRADU VILDŠTEJN - KLETBA UBOŽÁKOVA

Před lety stál v blízkosti Budišova hrad Vildštejn. V něm bydlel hradní pán, jehož největší zábavou bylo týrání poddaných. Jednou uvrhl do hradního vězení nebohého starce, protože ten zabil divokého kance, který mu zpustošil setbu na polích. Několik měsíců starce věznil, teprve pak byl ubožák souzen. Hradní pán mu oznámil, že bude mít možnost zúčastnit se rytířského turnaje. Nechal přivést ušlechtilého jelena a poručil starce přivázat na jeho hřbet. Stařec prosil pána: „Pane, nebojím se smrti, najdu v ní klid a pokoj. Ale splň mi před smrtí jedno přání. Dopřej mi přijmout před smrtí tělo páně“. Odpovědí mu byl výsměch. Tu zvolal v zoufalství stařec: „Bud’ proklet a bud’ potrestán stejným způsobem, k čemu jsi odsoudil mne, nevinného. Nechť je vám lov, který byl pro vás zábavou, utrpením.“ Rána pěstí srazila starce k zemi, pak byl přivázán na hřbet jelena a začal divoký hon. V čele honců jel hradní pán, až zvíře uštval a ono vysílením padlo. Vtom se nebe zatáhlo černými mraky, zahřmělo, blesk udeřil a kůň pod hradním pánem padl mrtvý k zemi. S hrůzou se pán rozhlíží kolem sebe, nedaleko viděl jeskyni a tam se chtěl schovat před bouřkou. Vtom však se proti němu vyřítit divoký kanec. Marně se pán bránil, brzy skončil stejným způsobem, jak ubohý stařec. Od té doby v době nečasu se ženou jezdcí v čele s hradním pánem nad lesy v okolí Budišova. Tak se naplnila kletba ubohého starce